Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адмiнiстрацiя: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакцiя: ул. Францiшканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламацiи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адмiнiстрацiи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провiнцiи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на четверть року — 60 к.
мѣсячно . — 20 к
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на четверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

На противныхъ кôнцяхъ.

На двохъ противныхъ кôнцяхъ земель нашои пôвкулѣ, на захôднôй пôвночи въ Европѣ и на всхôднôмъ полудни въ Азiи, заносить ся теперь на важнѣ подѣѣ, грозячѣ мало що не въ однаковôй мѣрѣ небезпечнымъ заколотомъ и цѣлôй Европѣ. На однôмъ кôнци въ Европѣ розпочалась завзята борба мѣжь Норвеґiею и Швецiею, а на другôмъ кôнци въ Азiи вже таки мабуть на певно прийде до вôйны мѣжь Францiею а Сiямомъ.

Норвеґiя, котрои устрôй суспôльный и полiтичный есть майже зовсѣмъ республиканьскiй, стремить всѣми силами до того, щобы остаточно вôдорвати ся вôдъ Швецiѣ и утворити зовсѣмъ окрему и независиму державу и якъ теперь показуе ся, зъ устроемъ чисто республиканьскимъ. Норвеґскѣ патрiоты вже вôдъ давна працювали въ сѣмъ напрямѣ, але точнѣйша вѣсть о тôмъ выйшла ажь теперь на яву, коли парляментъ норвеґскiй, стортiнґъ, що рôвнаесь великимъ зборамъ народнымъ, розпочавъ отверту борбу противъ Швецiѣ и шведского правительства. Выходячя въ мѣстѣ Берґенъ вплывова ґазета Aftenblad доносить теперь, що ще десять лѣтъ тому назадъ завязало ся было въ Америцѣ товариство пôдъ назвою „Норвеґска республика“, котре поставило собѣ за задачу: ширити за помочею часописей, книжокъ и брошуръ та всякими иншими способами думки республиканьскѣ и ознакомлювати нарôдъ зъ республиканьскимъ устроемъ. Aftenblad каже, що мае навѣть вôдозву пôдписану предсѣдателемъ того товариства и розôслану ще 1884 р. Вôдозва пôдносить зъ вагою и вдоволенемъ, „що теперь чимъ разъ бôльше число людей интелiґентныхъ въ Норвеґiи клонить ся отверто до республики. Мужамъ тымъ очевидно трудно працювати явно надъ поваленемъ истнуючои конституцiѣ отже республиканьскiй рухъ повиненъ знаходити помôчь и пôдпору за границею. А хтожь до того бôльше покликаный — каже вôдозва — якъ не мы Американе, що зложили присягу республиканьскимъ институцiямъ? Вôдозва та мѣстить на кôнци упôмнене до розвиненя енерґiчнои а осторожнои дѣяльности для усуненя „монархiѣ и всего, що монархiчне“.

Норвеґскiй парляментъ дѣлае очевидно въ дусѣ сеи вôдозвы, бо старае ся зôрвати всяку звязь, яка лучить Норвеґiю зъ Щвецiею и королемъ шведскимъ, котрый есть заразомъ и королемъ норвеґскимъ. Пôдчасъ теперѣшнои сесiѣ ухваливъ парляментъ не лишь, що спôльни̂ консулѣ мають бути знесени̂, не лишь вôдмовивъ мiнiстерству справъ заграничныхъ кредиту на тайни̂ справы, але й обнизивъ значно апанажу (платню), яку побирае вôдъ Норвеґiѣ король шведскiй и наслѣдникъ престола. Доси побиравъ король 336.000 коронъ а стортiнґъ ухваливъ зменшити ту платню о 80.000 кор. Скрайна лѣвиця хотѣла зменшити апанажу на 100.000 кор. а селянинъ Блекастадъ вносивъ навѣть, щобы зô взглядôвъ ощадности платити о 50.000 кор., а противъ того голосувало о оденъ голосъ бôльше якъ противъ обниженя платнѣ королеви. Пôднѣсъ бувъ такожь голосъ, що пôсля конституцiѣ ухвалюе ся платню королеви и наслѣдникови престола на цѣле житє и годѣ тои постановы змѣняти. На то сказавъ вiцепрезидентъ стортiнґу, що поясняти конституцiю мае выключне право лишь парляментъ и на тôмъ цѣлу справу закôнчено. Норвеґiя домагае ся такожь роздѣленя армiѣ; мiнiстеръ Станґъ заявивъ вправдѣ, що правительство на спôльнôй радѣ мiнiстрôвъ въ Штокгольмѣ спротивить ся тому, але въ Норвеґiи есть таке право, що коли парляментъ ухвалить якiй законъ три разы, то хочь бы король и правительство були тому противни̂, то законъ все таки стае правосильнымъ. Зъ того всего, що дѣе ся теперь въ Норвеґiи можна вносити, що тамъ готово прийти може вже й въ недалекôй будучности до рѣшучого роздору а може и до вôйны мѣжь Норвеґiею и Швецiею, що очевидно мусѣлобы вôддѣлати и на прочу Европѣ.

Въ Сiямѣ, въ Азiи готово таки прийти до вôйны и правительство францускe повѣдомило вже всѣ державы о тôмъ, що буде блькувати сiямске побереже. Сiямске правительство вôдповѣло було телеґрафiчно на француске ультiматумъ, але вôдповѣдь та була такъ неясна, що въ першôй хвили дала причину до вѣстей, будьто Сiямъ на все годить ся. Тымчасомъ показало ся, що Сiямъ зовсѣмъ не годить ся на велики̂ жаданя Францiѣ, не хоче ѣй вôдступити часть краю, лишь признае вôдшкодоване въ сумѣ трохъ мiлiонôвъ хочь каже, що й то ще за богато. Правытельство сiямске зажадало остаточно вызначеня мѣшанои комiсiѣ и обѣцяло вôдкликати войскови̂ постерунки изъ спорныхъ сторôнъ краю ажь за мѣсяць. Наслѣдкомъ тои вôдповѣды було, що мiнiстеръ Девель приказавъ заразъ французскому резидентови Паві выѣхати зъ Банґконґу а сiямского посла кн. Вадгана попросивъ, щобы вôнъ такожь вынѣсъ ся зъ Парижа. Заразъ на другiй день по тôмъ выѣхало зъ Францiѣ 500 вояковъ леґiѣ заграничнои до Сiяму, де имовѣрно розпôчнесь бльокада побережа. Францiя мае на сiямскихъ водахъ достаточну силу, бо ажь вôсѣмъ кораблѣвъ, а побереже, котре она хоче бльокувати, есть досыть мале. Колижь сiямске правительство не перепудить ся бльокады и не уступить, то прийде до отвертои вôйны, до котрои готова ще вмѣшати ся и Хина, а може такожь и Анґлiя. Анґлiйска праса пôдняла вже теперь

9)

Село Золоторобôвъ.

Хороша и правдива исторiя для школы и дому.

Зъ нѣмецкого. — Генриха Цшоккого.

(Дальше).

Наливайко не знавъ що робити, ажь наконець таки пôшовъ межи людей, що стояли передъ хатою учителя. За пôвъ години показавъ ся въ дверехъ наслѣдникъ престола и державъ за руки зъ одного боку Володка а зъ другого Гальшку та розмавлявъ зъ ними дуже щиро. Вôдтакъ сѣвъ до повоза, подавъ ще на прощане руку и поѣхавъ зъ села, що лишь конѣ могли выскочити а передъ нимъ гнавъ ѣздець на кони. Селяне поздоймали капелюхи и лишь дивили ся пороззявлявши зъ дива роты.

Ажь теперь знало вже цѣле село добре, що учитель знае ще щось бôльше, якъ лишь хлѣбъ ѣсти. Прецѣ наслѣдникъ престола не приѣзджае до якогось тамъ учителя лишь въ гостину и нѣ зъ сего нѣ зъ того не буде зъ нимъ такъ щирiй. Великимъ панамъ треба богато грошей а до того треба имъ такихъ людей, що знають, де закопани̂ грошѣ и якъ робити золото. Тажь то рѣчь звѣстна, що не всѣ зъ нихъ пытають о то, що буде потому, кобы лишь теперь можна добре ужити свѣта.

Отъ таки̂ и тымъ подобни̂ рѣчи розповѣдали собѣ зъ того часу въ селѣ обôдрани̂ та зубожѣли̂ селяне, а декотри̂ були ще ширѣйши̂ та говорили оденъ другому: „Кобы то я лишь знавъ, якъ до того взятись, то я неробивъ бы собѣ нѣчого зъ того. Я бы ще й нинѣ записавъ ся чортови, кобы лишь знавъ якъ позбути ся довгôвъ и набратись грошей подостаткомъ. Я бы не такъ робивъ, якъ той учитель. Вôнъ видко дуже дурный, коли сидить тутъ въ селѣ и жие такъ само, якъ и мы. Я бы собѣ ѣздивъ такъ, якъ той наслѣдникъ престола шестернею, зъ службою та звѣздою на грудехъ, въ кухни пеклась бы заедно печеня а въ пивници було бы повно вина. Я бы ще й нинѣ вôддавъ за то мою бѣдну душу“.

Таку безбожну бесѣду заводили ти̂ люде и не боялись того. Богатство, бачите, псуе серце; але й бѣднота псуе его такожь не мало. А коли зôйдуть ся разомъ дурнота и бѣднота та зли̂ забаганки, то й готова чортôвска трôйця. Такъ буває въ неоднôмъ селѣ, такъ було на жаль и въ Золотоноши.

13. Союзъ золоторобôвъ.

Володко дивувавъ ся не мало, коли до него прийшовъ оденъ або другiй та хотѣвъ говорити зъ нимъ потайкомъ и заводивъ ось таку безбожну бесѣду: „Слухай Володку, цѣле село знае, що ты умѣешь золото робити. Научи й мене. Я не перепуджу ся, хочь бы й самъ чортъ зъявивъ ся; коли схоче, то й пôдпишу ся ему власною кровiю. Мене, бачишь, пре до того нужда; якъ бы не то, я бы того не робивъ.

Довго не знавъ Володко, що казати на то тымъ зôпсутымъ людемъ. Але коли ихъ приходило чимъ разъ бôльше до него и не давали ему спокою, то казавъ имъ всѣмъ, але кождому окремо, прийти до себе однои и тои самои пôвночи.

Всѣ, котрыхъ вôнъ замовивъ зôйшли ся однои темнои ночи до его хаты, саме, коли била одинацята година. Вôнъ вводивъ кождого окремо до своеи темнои хатины. Зôйшло ся ихъ трицять и двохъ господарѣвъ. Кождый страшно налякавъ ся, коли на потемки потрутивъ о щось и почивъ коло себе щось живого, бо оденъ о другôмъ не знавъ нѣчого. Декотрымъ зô страху ажь студеный пôтъ выступивъ на чоло и они такъ були перепуджени̂, що вже мало не повтѣкали. Ажь дрожали зô страху, бо думали, що имъ тутъ вже смерть буде.

Такъ стояли они мовчки цѣлу годину и зô страху й духа зъ себе не важились пустити. Ажь ось стала бити на вежи дванацята година. Коли послѣдный разъ вдарило, отворились дверѣ и вôйшовъ якiйсь офiциръ зъ довгою шаблею и ордеромъ на грудахъ а на головѣ мавъ капелюхъ зъ перами. Вôнъ нѣсъ въ руцѣ запалену свѣчку и поставивъ еѣ на стôлъ. Коли

страшенный крикъ противъ забаганокъ французскихъ и доказуе, що Франція хоче забрати 95.000 квадр. миль а тогды зашкодить дуже торговли анґлійской, котра въ Сіямѣ представляе вартôсть 2,500.000 фунтôвъ штерлінґôвъ, пôдчасъ коли французска торговля доходить ледви до 8000 фунт. штерлінґôвъ; въ торговли посередничать тамъ найбôльше анґлійскій кораблѣ та й Анґлійцѣвъ жие въ Сіямѣ далеко больше якъ Французôвъ — есть отже достаточна пôдстава, щобы й Анґлія вмѣшала ся до сеи справы.

Переглядъ політичный.

На зъѣздѣ презесôвъ Радъ повѣтовыхъ ухвалено: 1) высказати свою гадку о реформѣ закона громадского. 2) До зредаґованя ухваленои опініѣ о проектованôй реформѣ закона громадского и передложеня еѣ маршалкови выбрано комісію, зложену зъ 6 членôвъ. 3) По передложеню сеи опініѣ Маршалкови и Выдѣлови краєвому подасть ся сю опінію до вѣдомости всѣхъ Радъ повѣтовыхъ. 4) Въ справѣ реформы закона дорогового ухвалено внесеня, котрî впередъ будуть поданî пôдъ розвагу репрезентацій повѣтовыхъ, а вôдтакъ скличе ся зъѣздъ презесôвъ радъ повѣтовыхъ и вôнъ сю справу рѣшить, якъ также и иншî справы. 5) Высказано однодушно потребу періодичныхъ зъѣздôвъ презесôвъ Радъ повѣтовыхъ, а то для нарадъ надъ проектоваными законами и реформами, о скôлько вôдносять ся до автономічнои адміністраціѣ краю, и для одностайного дѣланя при высновуваню законôвъ и приписôвъ.

Мадярскій часописи доносять, що десять гôрниковъ зъ Татръ напало дня 24 с. м. на хату, збудовану на угорскôй земли коли Яворины, вôдобрали оруже пастухамъ, що тамъ спали, и хату збурили. Угорске міністерство справъ внутрѣшныхъ одержало вже справозданє о тôй справѣ.

Одна нѣмецка часопись доносить, що за голосоване за предложенемъ войсковымъ, дôстануть Поляки въ Познанщинѣ дозвôль учитись религіѣ въ школахъ лише въ рôднôй мовѣ.

Новинки.

Львôвъ дня 26 липня.

— Похоронъ міністра вôйны ґен. Бавера розпочавъ ся вчера, вô второкъ у Вѣдни. Перевезенемъ тѣла покôйника на дворець зелѣзницѣ пôвнôчнои, а скôнчить ся завтра въ четверъ дня 27 липня о 4 ôй годинѣ въ полудня, у Львовѣ, де тѣло буде зложене въ родиннôй гробници на кладовищи Лычакôвскôмъ. Реґулямінъ войсковый приписуе, що помершимъ особамъ войсковымъ, безъ огляду на ихъ становище належить доставити разъ т. зв. войсковый супровôдъ (кондуктъ), отже въ тôмъ случаю, або у Вѣдни або у Львовѣ. Однако Є. Вел. Цѣсарь выимково розпорядивъ, що похоронъ міністра Бавера мае ся вôдбути и у Вѣдни и у Львовѣ зъ повними почестями войсковыми. — У Вѣдни бувъ на похоронѣ Міністра самъ Цѣсарь, що умысно въ тôй цѣли приѣхавъ зъ Ишля, члены цѣсарскои Родины, ґенераліція и богато достойниковъ правительственныхъ и автономічныхъ та цѣла залога вѣденьска. — У Львовѣ вымашеруе завтра на дворець зелѣзничій цѣла тутешна залога (всѣ полки пѣхоты, оборона краєва, кôннота и артилерія зъ усѣми канонами), а то пôсля припису реґуляміну, котрый призначуе на похоронъ міністра вôйны цѣлу залогу дотычнои мѣсцевости. Комендантомъ похоронного походу буде фельдъцайґъ майстеръ, отже повиненъ бути головнокомандуючій львôвского корпусу кн. Віндішґрецъ, котрый певно прибуде въ тôй цѣли зъ нôдпустки до Львова. Кажуть также, що если бы кн. Віндішґрецови не дозволило здоровле прибути до Львова, буде доводити походомъ ґенеральный инспекторъ пѣхоты, ґенералъ бар. Кеніґъ зъ Вѣдня. До Львова заповѣджено также зъѣздъ ґенераліціѣ зъ цѣлои Монархіѣ и депутаціѣ 84 полку пѣхоты, котрого властителемъ бувъ помершій міністеръ. Мощѣ прибудуть до Львова нинѣ вечеромъ и полишать ся въ ваґонѣ ажь до похорону. — Пôсля вѣстей зъ Вѣдня, вôдбувъ ся похоронъ міністра Бавера у Вѣдни незвычайно величаво. Є. Вел. Цѣсарь ишовъ пѣшки за домовиною вôдъ будынку міністерства вôйны ажь до моста Авґартенъ. За Монархомъ ишли Архикнязѣ и войсковій представителѣ рôжныхъ державъ. Зъ моста Авґартенъ вернула Родина цѣсарска домôвъ, а похоронный походъ пôшовъ дальше на дворець пôвнôчнои зелѣзницѣ. Въ улицяхъ, котрыми ишовъ походъ, стояло войско, и стрѣляло.

— Новый урядъ почтовый вôйде въ житє дня 1 серпня с. р. въ Нагачевѣ, яворôвского повѣта. Округъ доручень сего уряду будуть становити обшары дворскî: Кохановка, Нагачѣвъ, Порубы, Семерôвка та громады: Нагачѣвъ зъ Фальмесами, Семерôвка зъ Болонємъ семерôвскимъ, Кандяками и Шведами.

— Приватну семінарію жѣночу въ Станіславовѣ, отвирае зъ початкомъ 1893/4 року шкôльного та мошный вôддѣлъ польского товариства педаґоґічного. Дотычный статутъ затвердила вже краєва Рада шкôльна а управительство заведеня поручила проф. школы реальнои, Мяздѣ. Поки-що буде истнувати лише першій рôкъ. Оплата мѣсячна вôдъ однои ученицѣ буде выносити 8 зр.

— Змѣна прôзвища. Ц. к. Намѣстництво позволило Станіславови д-рови Генрикови и д-рови Мартинови Файнтухамъ зъ Кракова змѣнити свое прôзвище Файнтухъ на Шарскій.

— Прогульковій поѣзды. Тому що въ часописяхъ недавно нарѣкали, що Дирекція зелѣзницѣ не подае часто до вѣдомости публики розкладу ѣзды поѣздôвъ до Зимнои Воды и Бруховичь, Дирекція зелѣзницъ оголошуе, що ще вôдъ 1 мая с. р. ажь до часу вôдклику що дня ходять слѣдуюй поѣзды: I. До З и м н о и В о д ы: Вôдъѣздъ зô Львова 3 г. 37 м. по пол.; поворотъ назадъ о 5 г. 46 м. и 8 г. 51 м. зъ Зимнои воды. До Львова приѣздить о 6 год. и 9 г. 5 м. вечеромъ. II. До Б р у х о в и ч ь: Вôдъѣздъ зô Львова о 3 г. 15 м попул., до Львова приходить зъ поворотомъ о 8 г. 22 м. вечеромъ. Часъ поданый пôсля годинника середно европейского.

— На дôмъ академичный для молодѣжи университету львôвского зложено доси 6 762 зр. 93 кр.

— Змѣна властителѣвъ. Добра Збаражь мѣсто, Збаражь старый, Залуже, Базаринцѣ и Гарасôвку купивъ за 560.000 зр. дръ Тадей Нѣментовскій, нотарь зъ Кôцманя на Буковинѣ; добра Зарубинцѣ купила за 240.000 зр. п. Ядвига зъ Зелевьскихъ Нѣментовска, а добра Ивашкôвцѣ п. Соханикъ. Всѣ тî маєтки належали доси до княжны Ядвиги де Лінь.

— Ставропигійскій институтъ оповѣщуе, що не розписуе сего року конкурсу на приняте питомцѣвъ до Бурсы, а то зъ тои причины, що мѣсць въ бурсѣ мало, а и на тî мѣсця есть вже кôлькохъ ученикôвъ пренотованыхъ.

— Катастрофа зелѣзнича лучила ся передвчера въ ночи на стаціи Суха. При пересуваню поѣздôвъ наѣхавъ поѣздъ товаровый на стоячій на стаціи поѣздъ особовый, що мавъ вôдходити до Санча Кôльканацять подорожныхъ потерпѣло легкй скалѣченя.

— Холера. Найвысша рада саністарна пересвѣдчила ся, що теперь бôльше якъ доси можна лякати ся приходу холеры, именно до полудневыхъ краѣвъ Монархіѣ. Длятого зарядила найвысша рада контролю подорожныхъ и иншî средства охороннî. — Урядово стверджено, що въ Коморнѣ не було жадного выпадку холеры. — Въ Ґеновѣ и Александріѣ занедужало на холеру кôлька осôбъ, що приѣхали зъ Франціѣ.

— Нещасна пригода. Въ Краковѣ завалила ся оногды стѣна въ триповерховôй новобудуючôй ся камениці и засыпала кôлькоро людей. Зъ пôдъ розвалинъ добуто зъ рана двѣ робôтницѣ тяжко покалѣченй и двохъ мулярѣвъ лекше ушкодженыхъ. По полудни добула сторожа огнева трупа теслѣ Лесняка вôтця 2 дѣтей, що удушивъ ся въ пивници. О 2 ôй годинѣ въ полудня чули ще его крикъ. Пôдъ розвалинами лишивъ ся ще 15 лѣт-

---

теперь всѣ розпôзнали ся, то имъ ажь встыдно стало, бо побачили, що всѣ зайшли сюды въ однôй гадцѣ. Они выдивили ся на того офіцира, и думали вже, що то злый духъ, але заразъ пôзнали, що то бувъ Володко.

Тогды вôдозвавъ ся до нихъ Володко поважно: Дивѣть ся добре на мене, нещаснî; чей теперь вже добре видите, хто я. Я не чародѣй и вѣрю въ Бога. Але вы вже давно перестали въ него вѣрити; вы запивали ся и гуляли; вы ошукували и брехали; вы крали и зраджували; вы грали въ карты та забували и жѣнки и дѣты — то вы зъ чортомъ держали и ему служили. Тому вы й бѣднî и тому бересь васъ розпука. Лишь честнôсть и вѣки перебуде и лишь той буде богатый, хто Бога боить ся. Хто такъ робить, якъ Богъ приказуе, того й буде Богъ благословити. Я не хочу бути богачемъ, але я й не бѣдный. Коли хочете, щобы й вамъ такъ вело ся, якъ менѣ, то робѣть такъ, якъ я роблю.

Сказавши то, добувъ Володко спорый мѣшочокъ зъ грôшми и высыпавъ ихъ на стôлъ. Марный грôшь посыпавъ ся на стôлъ и забренѣвъ, золотî монеты покотили ся и ажь за очи ловили. Селяне ще въ своѣмъ житю тôлько грошей не видѣли. Ажь серце имъ страшно забилось. А Володко ставъ теперь говорити:

„Кажу вамъ по правдѣ, що чоловѣкъ щасливый не вôдъ отсего золота, але вôдъ того розуму, котрымъ добувае собѣ золота и умѣе его уживати. Вы зôйшли ся до мене, щобы я научивъ васъ робити золото. Добре, я васъ научу. То велика штука, то найбôльша мудрôсть въ житю и варта бôльше, якъ золото. Коли будете мати розумъ, то будете мати й золото та й не будете его такъ дуже высоко цѣнити. Але не прийдете до щастя, доки насамперëдъ не выдержите пробы. А та проба мусить тревати сѣмь лѣтъ и сѣмь недѣль. Хто выдержить ажь до кôнця, того чекае велика радôсть. Кажу вамъ, що коли той часъ мине, то кождый зъ васъ буде мôгъ далеко бôльше золота высыпати на стôлъ, якъ отъ тутъ видите. — А та проба для безбожного и грôшника тяжка и трудна, бо въ нѣмъ мусить переробити ся цѣле его серце и зъ него мусить стати новый чоловѣкъ.

Тыхъ трицять и двохъ господарѣвъ слухали трѣвожливо бесѣду Володка и якъ остовпѣлй дивили ся на него.

„Хто зъ васъ — каже Володко дальше — хоче выдержати ту пробу черезъ сѣмь лѣтъ и сѣмь недѣль, може тутъ остати ся. Хто же боить ся, або не мае вѣры въ собѣ, нехай иде зъ вôдси.

Жаденъ зъ нихъ не рушивъ ся.

„То добре — сказавъ Володко — теперь же мусите менѣ тутъ передъ всевѣдущимъ Богомъ зложити сѣмь присягъ и ихъ вѣрно черезъ сѣмь лѣтъ додержати“.

П е р ш е: Не смѣєте черезъ сѣмь лѣтъ и сѣмь недѣль ходити до коршмы, але за то тымъ пильнѣйше навѣдуватись до церкви и слухати слова Божого та пôсля него поступати.

Д р у г е: Не грати черезъ сѣмь лѣтъ и сѣмь недѣль анѣ въ карты анѣ въ жадну гру за грошѣ.

Т р е т е: Черезъ сѣмь лѣтъ и сѣмь недѣль не смѣе зъ вашихъ устъ выйти анѣ одно слово проклону, злобы або наруги та неправды.

Ч е т в е р т е: Черезъ сѣмь лѣтъ и сѣмь недѣль мусите що дня молити ся и працювати. Що рана и що вечера мусите побожно разомъ зъ жѣнкою и дѣтьми припасти на колѣна и молити ся до Бога та жалувати за свои грѣхи. Мусите пильно и щиро брати ся до роботы и не робити довгôвъ.

П я т е: Хто черезъ сѣмь лѣтъ и сѣмь недѣль, хочь бы разъ упивъ ся виномъ або горѣвкою або въ чôмъ небудь провинивъ ся, той буде выключеный зъ нашои громады.

Ш е с т е: На поли, котре засѣваете, не смѣе рости анѣ оденъ бурянець, а передъ вашими хатами не смѣе бути нѣякои нечистоты и смѣтя. Вашî хаты, вашî стайнѣ и всѣ прилады господарскî мусять бути такъ чистî, щобы ажь свѣтили ся.

С е м е: Ваше тѣло повинно бути святинею Бога и длятого мусить бути непорочне, соромливе и честне, не смѣе бути анѣ на нѣмъ анѣ въ волосю анѣ въ одежи нѣякои нечистоти. Такъ само й у дѣтей. То нехай будо нашою ознакою.

„Отже хто хоче тыхъ сѣмь присягъ зложити и ихъ додержати, нехай выступить и подасть менѣ руку на знакъ, що приступае до союза. Слабшимъ будемо помагати“.

Коли Володко такъ сказавъ выступили всѣ трицять и два господарѣ оденъ за дру-

ный хлопець Дзикъ, єго добути не можна, бо цѣла каменицяя грозить заваленємъ. Виною катастрофы єсть злый матеріялъ доставленый будôвничимъ Ертлемъ и пôдмайстромъ Заблоцкимъ.

— **Обôкрадене церкви.** Въ Золочевѣ давъ ся сими днями замкнути въ церкви бувшій ученикъ стрыйскои ґімназіѣ и по выходѣ процесіѣ розгостивъ ся въ нѣй на добре. Коли позднѣйше отворивъ паламарь дверѣ, впало єму въ очи, що вино выпите и просфоры зъѣдженй. При дальшихъ розслѣдахъ побачивъ вôнъ, що дверѣ на хоры отворенй, а коли прикликавши помôчь вийшовъ сюды заставъ тамъ згаданого ученика, котрый заявивъ, що давъ ся замкнути въ церквѣ зъ голоду. Крôмъ выпитого вина и зъѣдженыхъ просфоръ укравъ вôнъ 5 зр. въ хоральнои скарбоны. Виновника вôдставлено до суду.

— **Торговля живымъ товаромъ.** Зъ Сучавы доносять, що два тамошнй торговельники душъ. Майоръ Лейба Торенштайнъ и Нусенъ Лехнеръ, намовили 18-лѣтну каварку Мар. Казюкъ, щобы поѣхала на Всхôдъ, обѣцюючи ѣй великій заробокъ. Дѣвчина не здаючи собѣ ясно справы зъ сего, згодилась на ихъ предложенє. Жиды сховали єѣ на подѣ, въ домѣ своеи знакомои Леѣ Крафтъ и выжидали догôднои поры, щобы єѣ перекрасти черезъ границю. Тымчасомъ довнавъ ся о тôмъ властитель кавaрнѣ, де служила згадана дѣвчина, и давъ знати о всѣмъ поліціи, котра увязнила обохъ переступникôвъ.

— **Наука спѣву.** Россійске міністерство просвѣты рѣшило ввести науку спѣву до проґрамы наука середныхъ школъ, яко предметъ обовязковый. На науку спѣву призначено по двѣ години на тыждень.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Станъ засѣвôвъ у всхôдной Галичинѣ** (пôсля справоздань, надôсланыхъ комітетови гал. Товариства господарского). Въ часѣ довготревалои слоты були перервы, котрй дозволили частинный збôръ сѣна и конюшины — однакъ загаломъ въ справозданяхъ жалують ся на слоту и на щоразъ гôршй зъ каждымъ днемъ выгляды на жнива. Иншими роками рѣпакъ въ тôмъ часѣ бувъ вже зôбраный и молоченый, а сего року лишь въ однôй мѣсцевости у всхôдной Галичинѣ зôбрано рѣпакъ. — Станъ пшеницѣ єсть все ще переважно вдоволяючій, однакъ щоразъ частѣйше жалують ся на иржу (вправдѣ все ще лишь на листю). Комахи появляють ся также сильно; досидали про нихъ знати зъ-пôдъ Тернополя, а теперь побачено ихъ въ околици Ярослава, Дубецка, Мостискъ, Самбора и Чорткова. На многихъ ланахъ пшениця вылягла, длятого загально думають, що буде много соломы а мало зерна. — Припôзнене що найменше о два тыжднѣ жниво жита буде рѣшучо гôрше анѣжь пшеницѣ. Зô всѣхъ сторôнъ жалують ся, що жито рѣдке, мае много порожного колося або вылягло. — Станъ вôвса и ячменю лѣпшій анѣжь иншого збôжа, але выглядае въ многихъ мѣсцяхъ жовто, а гниль вôдъ споду, на поляхъ низше положеныхъ, выступае дуже выразно. — Горохъ и бôбъ суть переважно густй и рослй, але цвитуть слабо. — Гречка слаба за-для великои вохкости и дуже припала єѣ хопта. — Кукурудза майже безъ вымимки дуже слаба; найлѣпша кукурудза ледви може уходити за середну.

Помимо перешкоды, майже всюды выконано роботы коло бульбы. Зачинае чвисти, але и гнити. — За-для слоты квестія пашѣ стаєсь зъ каждымъ днемъ важнѣйша. Зъ теперѣшныхъ справоздань можна заключати, що рôдъ пашѣ буде дуже лихій, а скôлькôсть за-для залитыхъ и замуленыхъ лугôвъ невелика. Конюшина выдае 7, 12—20 метр. сотнарôвъ зъ морґа. — Овочѣ показують слабо; вишень и черешень не много, бо овочь або зôгнивъ за-для вогкости або вôдпавъ передчасно.

Справоздания зъ повѣтôвъ такй:

Въ Бобрецкôмъ пшениця, жито, ячмѣнь добрй, овесъ знаменитый, гречка, просо, кукуруза середнй. бульба добра.

Въ Борщѣвскôмъ пшениця, жито и конюшина середнй, кукуруза и тютюнъ лихй, впрочѣмъ иншй засѣвы добрй.

Въ Богородчаньскôмъ иржа осѣла на пшеници, жито мае много порожного колося, ячмена середнй, кукуруза и бульба лихй.

Въ Бродскôмъ пшениця и жито добрй, але иржа появляе ся, ячмѣнь мѣрный за-для слоты, а декуды зôгнивъ на пни, гречки пôзнй добрй, ранній лихй, вôвсы добрй, проса перший переоранй. Конюшина гние на покосахъ въ копицяхъ. Бураки и бульба на низшихъ поляхъ зôгнили.

Въ Березôвскôмъ пшениця знаменита, прочй засѣвы добрй.

Въ Чортковскôмъ пшеницѣ, жита, ячмена и вôвсы добрй, тй послѣднй навѣть по части знаменитй; проса, вики, гречки, конюшины, бульба середнй. Тютюну за-для браку росады мало обсаджено.

Въ Добромильскôмъ бôльшу половину пшеницѣ знищила комашня, станъ жита мѣрный, ячменю середный, вôвса, гороху, бульбы и буракôвъ добрый.

Въ Городецкôмъ станъ засѣвôвъ переважно середный, бульба и капусты добрй.

Въ Городенькôмъ пшеницю обсѣла иржа, жито низьке и щербате, ячмѣнь, овесъ и бобикъ знаменитй, тютюнъ, о скôлько не знищеный борозняками, добрый.

Въ Калускôмъ пшеницѣ, ячмена, горохи, бобы добрй кукуруза, жито, мѣшанка, бульба и овесъ середнй.

Въ Камѣнецкôмъ на мѣсцяхъ низшихъ все вымокло, впрочѣмъ засѣвы цѣлкомъ добрй.

Въ Коломыйскôмъ станъ засѣвôвъ майже безъ вымимки дуже слябый.

(Конець буде).

— **Станъ воздуха** за минувшй добы числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 25 липня до 12 год. въ полудне дня 26 с. м. середна теплота була + 20·9° Ц., **найвысша** + 26·5° Ц вчера по полудни), **найнизша** + 13·8° Ц. въ ночи. Баром. ѣде въ гору (766). Вѣтеръ буде полудневый, середна теплота буде + 22·0° Ц., небо буде легко захмарене, дощу не буде, погода.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ дня 24 с. м.:** пшениця 8·50 до 8·75; жито 6·50 до 6·75; ячмѣнь 5·50 до 6·—; овесъ 6·50 до 7·—; рѣпакъ 13·— до 13·50; горохъ 7·— до 9·—; вика —·— до —·—; насѣне льняне 11·75 до 12·—; бôбъ —·— до —·—, бобикъ —·— до —·—; гречка —·— до —·—; конюшина червона 65·— до 68·—; бѣла 65·— до 70·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 24·— до 26·—; анижъ 35·— до 37·—; кукурудза стара —·— до —·—; нова —·— до —·—; хмѣль 85·— до 135·—; спірітусъ готовый 14·25 до 15·—

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 26 липня. Є. Вел. Цѣсарь вôдъѣхавъ вчера вечеромъ до Ишль. — Въ Угорщинѣ сподѣвають ся сего року доброго середного збору.

Загребъ 26 липня. Вчера зачала сяту змова мулярѣвъ. До 600 робôтникôвъ дармуе.

Парижь 26 липня. Мимо старань Анґліѣ думае правительство французске выступити остро противъ Сіяму. — Посолъ сіямскій выѣздить зъ Парижа до Лондону. — Фабрика динаміту въ Альбони вылетѣла у воздухъ. Пôдчасъ выбуху згинуло 9 осôбъ, а 20 ранило.

Лондонъ 26 липня. Секретарь державный Грей повѣдомивъ палату пословъ, що Франція заповѣла бльокаду сіямского побережа. — Всѣ часописи выступають що разъ острѣйше противъ Франціѣ.

Монахôвъ 26 липня. Въ половинѣ серпня зъѣде ся король сербскій зô своимъ батькомъ въ Райхенгаль.

За редакцію вôдповѣдае **Адамъ Креховецкій**.

гимъ и подали єму руку черезъ стôлъ, на котрôмъ лежали грошѣ и каждий сказавъ: „Приступаю и додержу присягу!"

„Идѣть же теперь въ мирѣ до дому и закимъ ще ляжете спати, помолѣть ся Богу, щобы давъ вамъ силу додержати присягу, а кажу вамъ, що коли мине той часъ, то кождый зъ васъ буде мôгъ высыпати на свôй стôлъ далеко бôльше грошей, якъ тутъ видите!" Такъ говоривъ Володко и наказавъ всѣмъ, щобы анѣ словомъ не згадали нѣкому про те, що тутъ сеѣ ночи чули и видѣли, ба, щобы навѣть и самй зъ собою о тôмъ не говорили, анѣ навѣть на то не натякали, що тыкае ся сеи ночи.

Всѣ трицять и два господарѣ розôйшли ся вôдтакъ зовсѣмъ тихо домôвъ. По дорозѣ не говоривъ нѣхто до другого анѣ слова, такъ дивне було имъ то все, чого они теперь довѣдались. Они сподѣвали ся зовсѣмъ чого иншого и думали що дожиють зовсѣмъ чогось иншого, а то якъ разъ довѣдались щось противного. Не одному, коли пригадавъ собѣ тй присяги, робило ся якось дуже маркотно, бо они були таки строгй; але тои таємничости, тыхъ сѣмь лѣтъ и сѣмь недѣль, тои бесѣды Володка и того стола зъ грôшми та того пышного офіцира зъ ордеромъ на грудехъ и ту темну та глуху пôвнôчь не мôгъ жаденъ зъ нихъ забути, бо то все такъ було для нихъ дивне якъ сонъ.

14. Люде дуже дивують ся.

А то що такого Власію? Що то стало ся, Карпе?" — пытавъ кривый сторожъ громадскій на другій день идучи селомъ: „Що то такого стало ся? Хиба то може мае знову приѣхати наслѣдникъ престола чи цѣсарь або може и самъ бурмістръ зъ мѣста? Що вамъ такого, що вы такъ поубирали ся, якъ на яке велике свято?" Такъ пытавъ ся вôнъ и усмѣхавъ ся.

Але то таки дѣйстно многимъ людемъ впало въ очи, бо въ многихъ хатахъ настало якесь дивне житє. Тамъ мыли вôкна, шурували помости, чистили дверѣ, столы, стôлцѣ и лавки; навѣть передъ хатами робили порядки, зачищували смѣтє и болото, и все що лежало порозкидане, складали на свое мѣсце. Тыхъ трицять и двохъ господарѣвъ знали добре, що то стало ся, але не говорили нѣчого, бо думали собѣ: Коли мене сѣмь лѣтъ и сѣмь недѣль, то въ нашихъ скринихъ и шафахъ буде вже повно золота. А Володко побачивши, якъ тй люде взяли ся до роботы, каже до Гальшки: Самъ не знаю, чи плакати чи смѣяти ся. Якй то тй люде нерозумнй! Они то не роблять зъ почутя свого власного достоинства, не для того, що люблять свои жѣнки та дѣти, не длятого, що люблять Бога, а длятого, що въ своѣй забобонности набрались страху и надѣѣ. Нехай же хочь черезъ забобонность прийдуть до пôзнаня правды и стануть честными людьми.

(Дальше буде.)

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.